



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 245/2025
17.04.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Дијане Јанковић, Милене Рашић, Мирољуба Томића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела проневера из члана 364. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Арсенија Катанића, поднетом против правноснажних решења Вишег јавног тужилаштва у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције Ктко 489/22 од 21.10.2024. године и Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције Кв По4 275/24 од 05.12.2024. године, у седници већа одржаној дана 17.04.2025. године, већином гласова донео је :

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Арсенија Катанића, поднет против правноснажних решења Вишег јавног тужилаштва у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције Ктко 489/22 од 21.10.2024. године и Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције Кв По4 275/24 од 05.12.2024. године.

Образложење

Решењем Вишег јавног тужилаштва у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције Ктко 489/22 од 21.10.2024. године усвојен је захтев за исплату награде за рад адвоката Арсенија Катанића на име одбране окривљене АА, у износу од 183.375,00 динара, на текући рачун браниоца, док је у преосталом делу до потраживаног износа од 265.500,00 динара, исти захтев одбијен као неоснован.

Решењем Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције Кв По4 275/24 од 05.12.2024. године, преиначено је првостепено решење, на тај начин што је захтев за исплату награде за рад на име одбране окривљене АА, браниоца – адвоката Арсенија Катанића усвојен у износу од 199.125,00 динара, док је у преосталом делу првостепено решење остало неизмењено.

Истим решењем браниоцу окривљене АА, адвокату Арсенију Катанићу досуђен је износ од 45.000,00 динара на име награде за састав жалбе изјављене против првостепеног решења и обавезано је ВЈТ у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције да наведени износ уплати на текући рачун браниоца.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости је благовремено је поднео бранилац окривљене АА, адвокат Арсеније Катанић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање по жалби или да преиначи другостепено решење и донесе одлуку о трошковима у складу са поднетим захтевом.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, је неоснован.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене нижестепена решења побијају због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Наиме, бранилац окривљене АА у захтеву за заштиту законитости, образлажући повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, наводи да је ВЈТ у Новом Саду, а касније и веће Вишег суда у Новом Саду, очигледно погрешно применио одредбе Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“, број 43/2023 од 26.05.2023. године), која је ступила на снагу 03.06.2023. године (члан 11. и Тарифни број 1. став 1. и став 2. тачка 1), када је приликом доношења одлуке о трошковима, на име награде браниоцу за приступ приликом саслушања окривљене дана 03.03.2023. године са 3 започета сата, досудио износ од 40.500,00 динара (уместо тражених 58.500,00 динара), а приликом испитивања сведока дана ... 05.2023. године са 4 започета сата, износ од 42.750,00 динара (уместо тражених 63.000,00 динара), односно није у потпуности применио наведену Тарифу која је важила у време доношења решења о одбачају кривичне пријаве против окривљене – дана 05.04.2024. године, већ је у погледу броја адвокатских поена, применио раније важећу Тарифу, а у односу на вредност адвокатског поена је применио сада важећу Тарифу (1 поен - 45 динара), и на тај начин применио два прописа, од којих један више није на снази, па је тако погрешно применио основицу у вредности од 750 поена уместо вредности од 1000 поена, спрам максималној јединственој казни применом правила за одмеравање казне за стицај кривичних дела, а имајући у виду да су окривљеној током поступка на терет стављена два кривична дела - из члана 364. став 1. и 365. Кривичног законика.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају, погрешан је став браниоца окривљене да је побијаним решењима учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП на тај начин, што суд није утврдио основицу за обрачун награде по основу Тарифног броја 1. став 1. и 2. тачка 1. важеће Адвокатске тарифе и досудио награду за одбрану окривљене за

процесне радње предузете дана 03.03.2023. године и 26.05.2023. године, дакле за време важења претходне Тарифе о наградама и накнадама за рад адвоката, у износу опредељеном у захтеву за накнаду трошкова кривичног поступка.

Тарифним бројем 1. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“ 43/2023 од 26.05.2023. године), која је ступила на снагу 03.06.2023. године у ставу 1. прописано је да адвокату припада награда у зависности од висине запрећене казне за кривично дело.

Сходно томе прописана је награда у поенима, у зависности од висине запрећене казне.

Ставом 2. истог Тарифног броја прописан је начин утврђивања основице за обрачун награде, па је у тачки 1. прописано да, ако адвокат брани једног окривљеног који је једном радњом или са више радњи учинио више кривичних дела за које му се истовремено суди, висина запрећене казне се утврђује према максималној јединственој казни, применом одредби Кривичног законика у вези са одмеравањем казни за стицај кривичних дела.

Раније важећом Тарифом о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“ 121/2012 од 24.12.2012. године), није био предвиђен начин утврђивања основице за обрачун награде, на начин како је то предвиђено у Тарифном броју 1. став 2. тачка 1. важеће Адвокатске Тарифе.

Чланом 11. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“ 043/2023 од 26.05.2023. године) је прописано да судови, јавна тужилаштва, јавни бележници, јавни извршитељи, органи државне управе и локалне самоуправе и други органи када одлучују о трошковима поступка, примењују тарифу која важи у време доношења одлуке о трошковима поступка.

У погледу тумачења примене члана 11. важеће Адвокатске тарифе, Кривично одељење Врховног суда донело је закључак од 26.12.2023. године и у тачки 3. истог закључка наведено је да се Адвокатска тарифа због забране повратног дејства не може применити на радње одбране и заступања обављене пре њеног ступања на снагу, које нису биле тарифиране по „ранијој Адвокатској тарифи“ или нису тарифиране на исти начин или у истом проценту, као и на другачији обрачун накнаде трошкове насталих у време важења „раније Адвокатске тарифе“, нити на раније утврђене основице за обрачун награде за поједине поступке, посебно узимајући у обзир питање предвидивости као дела права на правично суђење у односу на странку када сноси терет накнаде трошкова поступка.

Имајући у виду тачку 3. усвојеног закључка, правилан је закључак изнет у побијаним решењима да браниоцу на име обављених процесних радњи, а у погледу броја адвокатских поена који припадају браниоцу за предузимање истих, као и у погледу утврђивања да ли се уопште имају сматрати процесним радњама предвиђеним одредбама тада важеће Адвокатске Тарифе, припадају трошкови кривичног поступка по Адвокатској тарифи која је важила у време предузимања процесних радњи, јер те процесне радње нису биле тарифиране на исти начин као по важећој Адвокатској тарифи, која је у целини примењива

само на обрачун награде за рад адвоката и накнаде трошкова за радње које су предузете и адвокатске трошкове који су настали после 03.06.2023. године, док је вредност адвокатског поена правилно обрачуната сходно важећој Адвокатској тарифи.

Самим тим, Врховни суд налази да доношењем побијаних решења није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, на коју се неосновано указује поднетим захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног.

Врховни суд није разматрао наводе браниоца који се односе на поднесак од 25.11.2022. године, налазећи да наводима изнетим у погледу предметног поднеска, бранилац не указује на повреду неког права приликом примене одредаба о трошковима поступка, већ оспорава висину износа који му је досуђен, које питање спада у чињеничну процену суда, а што је све у конкретном случају по налажењу Врховног суда, чињенично питање, а не правно и представља повреду из члана 440. ЗКП, због које, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП подношење овог ванредног правног лека окривљеном преко браниоца због повреде закона, није дозвољено.

Из напред наведених разлога, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић с.р.**

**Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**